

Visbeidzot Komisija apgalvo, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā tiktāl, ciktāl tā ir atzinusi, ka pastāv ārkārtas apstākļi, kas pamato apstiprinātā pasākuma pieņemšanu. Komisija norāda, ka tiktāl, ciktāl šādi ārkārtas apstākļi pastāv, ar apstrīdēto lēmumu ir atļauts tāds atbalsts, kurš, pārkāpjot samērīguma principu, vai nu neatbilst ārkārtas apstākļiem vai arī pārsniedz to, kas nepieciešams, lai atbilstu šādiem apstākļiem.

(¹) 2009/983/ES, OV L 338, 93. lpp.

(²) OV 2006 C 319, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 1. martā iesniedza Hof van Cassatie van België — Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen/Zaza Retail BV (Philippe un Cécile Noelmans, Zaza Retail BV (Beļģija) maksātnešpējas procesa administratori); persona, kas iestājusies lietā: Zaza Retail BV (Manon Cordewener, Zaza Retail BV (Nīderlande) maksātnešpējas procesa administrators)

(Lieta C-112/10)

(2010/C 113/51)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Cassatie van België

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Procureur-generaal bij het Hof van Beroep te Antwerpen

Atbildētāja: Zaza Retail BV

[Philippe un Cécile Noelmans, Zaza Retail BV (Beļģija) maksātnešpējas procesa administratori]

Persona, kas iestājusies lietā: Zaza Retail BV

[Manon Cordewener, Zaza Retail BV (Nīderlande) maksātnešpējas procesa administrators]

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Maksātnešpējas regulas (¹) 3. panta 4. punkta a) apakšpunktā norādītais jēdziens "ar [...] nosacījumiem" iekļauj arī

nosacījumus, kas attiecas uz personas — kā, piemēram, citas dalībvalsts prokuratūras — maksātnešpējas procesa pieteikuma iesniegšanai vajadzīgo statusu vai šim nolūkam vajadzīgo interesi, vai arī šie nosacījumi attiecas tikai uz materiāliem šāda procesa uzsākšanas un īstenošanas priekšnosacījumiem?

2) Vai Maksātnešpējas regulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunktā norādīto jēdzienu "kreditors" var interpretēt plaši, kā rezultātā valsts iestāde, kas atbilstoši dalībvalsts, kuri tā pieder, tiesībām ir atbildīga par maksātnešpējas procesa uzsākšanas pieteikuma iesniegšanu un uzstājas vispārējās interesēs un kā kreditoru kopuma pārstāvis, izskatāmajā gadījumā var tiesiski saistoši pieteikt teritoriālā maksātnešpējas procesa uzsākšanu atbilstoši Maksātnešpējas regulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunktam?

3) Ja jēdziens "kreditors" iekļauj arī valsts iestādi, kas ir atbildīga par maksātnešpējas procesa uzsākšanas pieteikuma iesniegšanu, vai Maksātnešpējas regulas 3. panta 4. punkta b) apakšpunkta piemērošanai ir vajadzīgs, lai šī valsts iestāde pierādītu, ka tā rīkojas kreditoru interesēs, kuru dzīves vieta, juridiskā adrese vai parastā uzturēšanās vieta ir šīs valsts iestādes valstī?

(¹) Padomes 2000. gada 29. maija Regula (EK) Nr. 1346/2000 par maksātnešpējas procedūrām (OV L 160, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 3. martā iesniedza Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg (Luksemburga) — Luksemburgas Lielhercogiste, Administration de l'enregistrement et des domaines/Pierre Feltgen (Bacino Charter Company SA bankrota procedūras administrators), Bacino Charter Company SA

(Lieta C-116/10)

(2010/C 113/52)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation du Grand-Duché de Luxembourg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Luksemburgas Lielhercogiste, *Administration de l'enregistrement et des domaines*

Atbildētāji: *Pierre Feltgen (Bacino Charter Company SA bankrota procedūras administrators), Bacino Charter Company SA*

Prejudiciālais jautājums

Vai kuģa īpašnieka, kurš pret atlīdzību fizisku personu lietošanā nodod kuģi ar apkalpi, lai atļautu saviem klientiem ceļot atklātā jūrā, sniegtajiem pakalpojumiem var piešķirt atbrīvojumu saskaņā ar Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze⁽¹⁾, 15. panta 5. punktu, ja šie pakalpojumi vienlaicīgi ir uzskatāmi par kuģa nomas pakalpojumu un par transporta pakalpojumu?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 3. martā — Eiropas Komisija/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-117/10)

(2010/C 113/53)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — *V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová* un *A. Stobiecka-Kuik*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Padomes 2009. gada 20. novembra Lēmumu 2010/10/EK⁽¹⁾ par to, lai Polijas Republikas iestādes varētu sniegt valsts atbalstu lauksaimniecības zemes iegādei laikā no 2010. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim;

— piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Padome, pieņemot apstrīdēto lēmumu, nav ievērojusi Komisijas lēmumu, kas izriet no 2007. gada pamatnostādņu lauksaimniecības nozarē 196. punktā ierosinātajiem vajadzīgajiem pasākumiem un fakta, ka Polija tiem ir piekritusi bez ierunām, un ar kuru minētajai valstij tiek uzlikts pienākums vēlākais līdz 2009. gada 31. decembrim izbeigt pastāvošo atbalsta shēmu saistībā ar lauksaimniecības zemes iegādi. Būtībā Padome, pamatojoties uz ārkārtas apstākļiem, ir atļāvusi Polijai saglabāt šo shēmu līdz 2007. gada pamatnostādņu lauksaimniecības nozarē spēkā esamības beigām, proti, līdz 2013. gada 31. decembrim. Apstākļus, kurus Padome izvirzījusi, lai pamatotu savu lēmumu, acīmredzami nevar uzskatīt par tādiem ārkārtas apstākļiem, saistībā ar kuriem varētu pamatot pieņemto lēmumu un neņemt vērā attiecīgo Komisijas lēmumu saistībā ar šo shēmu. Lai pamatotu savu prasību atcelt tiesību aktu, Komisija izvirza četrus pamatus:

- a) pirmkārt, Komisija uzskata, ka Padomei nebija tiesības celt prasību saskaņā ar EKL 88. panta 2. punkta trešo daļu, jo tā netika paudusi nostāju par Polijas pieteikumu minētās tiesību normas ceturtajā daļā paredzētajā termiņā un atbalsts, kuru Padome bija apstiprinājusi, bija pastāvošs atbalsts, kuru Polija, piekritot Komisijas ierosinātajiem vajadzīgajiem pasākumiem, bija apņēmusies izbeigt līdz 2009. gada beigām;
- b) otrkārt, atļaujot atbalsta pasākumus līdz 2013. gadam, Padome ir nepareizi izmantojusi savas pilnvaras, mēģinot izvairīties no konstatējuma, ka Polijai bija tiesības atstāt spēkā savus atbalsta pasākumus vēlākais līdz 2009. gada beigām;
- c) turklāt, savā trešajā pamatā tā norāda, ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts pārkāpjot lojālas sadarbības principu, kas ir piemērojams dalībvalstīm, kā arī starp iestādēm. Ar savu lēmumu Padome ir atbrīvojusi Poliju no tās pienākuma sadarboties ar Komisiju saistībā ar vajadzīgajiem pasākumiem, kuriem šī dalībvalsts bija piekritusi attiecībā uz pastāvošo atbalstu saistībā ar lauksaimniecības zemes iegādi EKL 88. panta 1. punktā paredzētās sadarbības ietvaros;
- d) savā pēdējā pamatā Komisija apgalvo, ka Padome ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā tiktāl, ciktāl tā ir atzinusi, ka pastāv ārkārtas apstākļi, kas pamato apstiprinātā pasākuma pieņemšanu.

⁽¹⁾ OV L 4, 8.1.2010, 89. lpp.